

**CHANGING MODELS FOR JOURNALISM: REINVENTING THE NEWSROOM
BİR KİTAP İNCELEMESİ**

Ersel KİRAZ

Araştırma Görevlisi, Dr.
Bursa Teknik Üniversitesi, İletişim Fakültesi
ersel.kiraz@btu.edu.tr
ORCID ID: 0000-0002-7627-998X

Makale Bilgileri / Article Information

Makale Türü / Type : Kitap Değerlendirmesi / Book Review
Geliş Tarihi / Received : 14 Kasım / November 2024
Kabul Tarihi / Accepted : 2 Aralık / December 2024

**Brant Houston, *Changing Models for Journalism: Reinventing the Newsroom*,
New York: Routledge, 2023, 244.**

Changing Models for Journalism: Reinventing the Newsroom, Brant Houston'un dijital çağda gazeteciliğin nasıl evrildiğini, karşılaştığı zorlukları ve sürdürülebilir bir medya modeli oluşturma çabalarını derinlemesine ele alan önemli bir eser. Houston, geleneksel gazetecilik modellerinin neden ve nasıl çöktüğünü, dijital medya girişimleri ve kâr amacı gütmeyen haber odalarının yükselişiyle gazetecilikte nasıl yeni bir dönem başladığını detaylı bir şekilde aktarıyor. Kitap, özellikle medya sahipliği, finansman kaynakları, etik sorunlar ve üniversitelerin rolü gibi birçok kritik konuyu kapsamlı bir bakış açısıyla sunarak gazetecilik dünyasındaki büyük değişimleri anlamamıza yardımcı oluyor. Houston'un akıcı dili ve konuları örneklerle desteklemesi, okuyucuların hem mevcut sorunları kavramasını hem de gelecekteki gazetecilik modellerine dair bir perspektif geliştirmesini sağlıyor. Bu eser, medya profesyonelleri, gazetecilik öğrencileri ve medya üzerine düşünen herkes için öğretici ve ilham verici bir kaynak olarak öne çıkıyor.

Kitabın olumlu yanları arasında, Brant Houston'un dijital çağdaki gazetecilik modellerine dair çok yönlü bir perspektif sunması ve kapsamlı bir analiz yapması öne çıkıyor. Özellikle, kâr amacı gütmeyen medya kuruluşlarının yükselişi, üniversitelerin katkısı ve etik problemler gibi günümüz gazeteciliği için kritik konuları ele alarak sektördeki önemli değişimleri

detaylandırması büyük bir artı. Houston, teorik bilgilere ek olarak başarılı örneklerle, çözüm odaklı habercilik ve dijital yeniliklerin etkilerini somutlaştırıyor ve okuyuculara pratik bir bakış açısı kazandırıyor. Bu yönüyle kitap, medyanın geleceğine dair geniş bir vizyon sunarak hem profesyonellere hem de gazetecilik öğrencilerine rehber niteliği taşıyor.

Olumsuz yönlere gelecek olursak, Houston'un odak noktalarının ABD merkezli olması, özellikle uluslararası gazetecilik dinamiklerini daha fazla merak eden okuyucular için dezavantaj olabilir. Kitap, ABD'deki medya sahipliği, kâr amacı gütmeyen kuruluşlar ve yerel gazetecilik odaklı anlatımlarla sınırlandırılmış için farklı ülkelerdeki medya modellerini daha az ele alıyor. Ayrıca hızla değişen dijital medya dünyasında kitapta önerilen bazı modeller ve stratejiler, teknolojinin ve kullanıcı alışkanlıklarının hızla evrildiği bir alanda kısa sürede eskimiş olabilir veya yetersiz kalabilir. Yine de kitabın genel başarısı ve içerik zenginliği göz önüne alındığında, bu eksiklikler kitabın değerini çok fazla etkilemiyor.

Houston, geleneksel gazeteciliğin çöküş nedenlerini analiz ederken, bu boşluğu doldurmak için ortaya çıkan kâr amacı gütmeyen haber odaları, bloglar ve dijital medya girişimlerini örneklerle açıklıyor. Özellikle, gazetecilik mesleğini sürdürmek isteyen bireylerin yeni gelir akışları yaratma ve dijital araçları kullanarak sürdürülebilir bir medya ortamı oluşturma çabalarına ışık tutuyor. Kitap, ayrıca gazetecilik eğitimindeki dönüşüme de değinerek üniversite temelli haber odalarının artan rolünü ve medya kurumlarıyla olan iş birliklerini irdeliyor. Kitap, gazetecilik mesleğini anlamak ve geleceğe yönelik başarılı stratejiler geliştirmek isteyen herkes için bir başucu kaynağı olma niteliği taşıyor.

Birinci bölüm Geleneksel Gazeteciliğe Ne Oldu? başlığıyla kaleme alınmış. Bu bölümde Brant Houston, geleneksel gazeteciliğin çöküşünü ve sektördeki temel değişimleri ele alıyor. Yazara göre gazetecilik sektörü, özellikle ABD'de, dijital dönüşümle başa çıkmakta zorlanan ve bu nedenle finansal baskılar altında ezilen bir yapı haline gelmiştir. Houston, dijitalleşme sürecinin basın üzerinde yarattığı yıkıcı etkileri anlatırken özel şirketlerin gazeteleri kâr amacıyla nasıl kontrol altına aldığını ve bu durumun yerel habercilikteki yıkıcı sonuçlarını açıklıyor. Bölümde basılı gazetelerin, 2000'lerin başından itibaren düşen reklam gelirleri ve azalan tirajlarla mücadele ederken bazı büyük medya kuruluşları ve yatırım fonlarının bu boşluğu doldurduğu dile getiriliyor. Örneğin, Alden Global Capital gibi risk sermayesi fonları, gazeteleri satın alıp personel azaltma, gayrimenkul satışları ve yüksek abonelik fiyatları gibi kârlılığı artırmaya

yönelik stratejiler benimsemiştir deniyor. Yazara göre bu stratejiler, gazeteleri finansal açıdan ayakta tutsa da gazeteciliğin kalitesini ve erişimini büyük ölçüde zayıflatmış.

Houston, geleneksel medya kuruluşlarının dijitalleşme sürecinde gösterdiği yavaşlığa ve dirence de değiniyor. Bölümde dijital medya devleri olan Google ve Facebook gibi platformların, gazetelerden ücretsiz içerik toplama ve dijital reklam pazarına hâkim olma stratejisiyle sektördeki reklam gelirlerinin büyük bir kısmını ele geçirdiği ifade ediliyor. Houston özellikle Craigslist gibi dijital sınıflandırılmış ilan platformlarının ortaya çıkışı ile birlikte gazeteler için önemli bir gelir kaynağı olan sınıflandırılmış ilan gelirlerinin ciddi şekilde etkilendiğini ifade ediyor. Houston bu bölümde ayrıca özellikle ekonomik olarak daha zayıf ve kırsal bölgelerde yerel habercilik eksikliğini toplumsal etkilerine dikkat çekiyor. Houston "Haber çözü olarak adlandırılan bu bölgelerde, geleneksel gazeteler kapanmış veya personel azaltma yoluna gitmiştir. Bu, toplumun yerel haberlere erişimini bozmakta ve bilgiye ulaşma konusunda derin eşitsizliklere yol açmaktadır" ifadelerini kullanıyor.

Bölümde, geleneksel gazeteciliğin bu düşüşü karşısında, kâr amacı gütmeyen haber odalarının ve dijital medya girişimlerinin yükselişi de ayrıca inceleniyor. Houston, geleneksel gazeteciliğin aksine bu yeni model gazetecilik yaklaşımlarının daha sürdürülebilir ve topluma daha yakın olduğunu belirtiyor. Yazara göre kâr amacı gütmeyen medya kuruluşları, özellikle bağımsız habercilik yapabilmek ve yerel sorunlara odaklanabilmek amacıyla topluluklardan ve bağışçılardan destek almakta. Ancak bu modelin sürdürülebilirliği konusunda hala soru işaretleri bulunmakta olduğu ifade ediliyor. Bu bölüm, geleneksel gazeteciliğin geçirdiği köklü dönüşümü ve dijitalleşmenin sektöre olan etkilerini derinlemesine ele alarak okuyucuya gazetecilik dünyasında yeni modellerin ve yaklaşımların kaçınılmaz hale geldiğini ortaya koyuyor.

İkinci bölümde Brant Houston, blogların ve dijital start-up'ların ortaya çıkışıyla birlikte, geleneksel gazetecilik modellerini hızla değiştiren kâr amacı gütmeyen haber odalarının yükselişini detaylandırıyor. Yazara göre, blogların ilk kez 1994'te ortaya çıkmasından sonra, hızla büyüyen bu dijital ortam, gazeteciliğin dijitalleşme sürecini hızlandıran bir faktör. Dijital medya girişimleri, büyük sermaye veya basım maliyetleri olmadan sadece çevrim içi ortamda faaliyet gösteriyor. Bu süreçte, kâr amacı gütmeyen haber odaları topluma yönelik araştırmacı gazetecilik yapmak üzere bağımsız kaynaklardan ve bağışlardan destek alıyor. Özellikle,

2009'da kurulan Institute for Nonprofit News (INN), ABD'de birçok bağımsız dijital haber odasına katkı sağlıyor ve hızla büyüyen bir topluluk oluşturuyor. ProPublica gibi büyük kâr amacı gütmeyen haber kuruluşları, önemli fon desteğiyle sektöre dâhil oluyor ve ABD'nin en büyük araştırmacı gazetecilik merkezlerinden biri haline geliyor. Bu girişimler, özellikle azınlıklara ve yerel haberciliğe odaklanarak büyük medya kuruluşlarının yerine geçmeye başlıyor ve gazetecilikte yeni bir sürdürülebilir model yaratıyor.

Üçüncü bölümde Brant Houston, medya sahipliği ve finansman yapılarındaki değişiklikleri ayrıntılı bir şekilde ele alıyor. Houston'a göre, 21. yüzyılda medya sektöründe ortaya çıkan zorluklara yanıt olarak, Amazon kurucusu Jeff Bezos gibi zengin bireyler Washington Post'u satın alarak geleneksel gazeteciliğe önemli yatırımlar yapıyorlar. Benzer şekilde, Carlos Slim New York Times'a, Marc Benioff ise Time Magazine'e yatırımlar yaparak dijital dönüşümü hızlandırıyorlar. Houston ayrıca medya endüstrisinde özel yatırım fonlarının etkisini vurguluyor; bu fonlar, satın aldıkları gazetelerde bütçeleri kısmak ve gayrimenkulleri satarak kâr elde etmek gibi yöntemlerle kârlılık sağlamaya çalışıyorlar. Diğer yandan, kâr amacı gütmeyen medya kuruluşları ve küçük çaplı dijital haber girişimlerinin yükselişi alternatif medya modelleri oluşturuyor. Houston'a göre, özellikle Knight Foundation, Open Society Foundations gibi kuruluşlar, bağımsız haberciliğin sürdürülmesi ve topluluk temelli habercilik faaliyetlerinin desteklenmesi amacıyla büyük fonlar sağlıyor. Bu durum, yerel gazetecilikte sürdürülebilir modeller yaratmak için önemli bir temel oluşturuyor ve gazeteciliği finanse etme konusunda yeni yaklaşımları beraberinde getiriyor.

Brant Houston, dördüncü bölümde gazetecilikte sürdürülebilirlik sağlamanın yollarını ve farklı gelir akışlarının önemini detaylandırıyor. Houston'a göre, geleneksel reklam ve satış gelirlerinin azalmasıyla medya kuruluşları alternatif finansman yöntemlerine yöneliyor. Özellikle kâr amacı gütmeyen haber odaları, kitlesel fonlama, bağış toplama ve üyelik modelleri gibi topluluk destekli yöntemlerle finansman sağlamayı hedefliyor. Block Club Chicago gibi örnekler, topluluk katkısıyla bağımsız habercilik faaliyetlerini sürdürerek, yerel haberciliğin devam etmesine olanak tanıyor. Kitlesel fonlama ve bağışlar, bu tür kuruluşlar için önemli bir destek sağlarken aynı zamanda habercilik alanında toplumsal bir sahiplenme yaratıyor.

Yazar Houston, INN (Institute for Nonprofit News) gibi vakıf desteklerinin bağımsız habercilik için kritik bir kavşak niteliğinde (özellikle kaynak açısından) olduğunu ifade ediyor. Bağımsız

gazeteciliğe katkı sağlayan Knight Foundation ve Open Society Foundations gibi büyük ulusal vakıflar, bu girişimleri finansal olarak destekleyerek onların uzun vadede varlık göstermelerine yardımcı oluyor. Bu hibeler, küçük ölçekli dijital haber odalarından, ulusal çapta faaliyet gösteren araştırmacı gazetecilik kuruluşlarına kadar birçok medya kuruluşunun güçlenmesine katkı sağlıyor. Houston, vakıfların sağladığı bu hibelerin, gazeteciliğin topluma yönelik sorumluluğunu yerine getirmesi için hayati bir rol oynadığını belirtiyor.

Çeşitli gelir akışlarına sahip olmanın gazetecilik kuruluşlarına sağladığı esnekliği de vurgulayan Houston, çoklu finansman modellerinin kuruluşların uzun vadeli sürdürülebilirliğine katkı sağladığını ifade ediyor. Texas Tribune ve VTDigger gibi kuruluşlar, vakıf hibeleri, bireysel bağışlar, etkinlik gelirleri ve abonelikler gibi birden fazla kaynaktan yararlanarak ekonomik bağımsızlıklarını koruyorlar. Houston, bu modellerin sadece finansal istikrar sağlamadığını, aynı zamanda medya kuruluşlarının beklenmedik mali darbelere karşı daha dayanıklı hale geldiğini ve halka karşı hesap verebilir bir yapı oluşturduğunu vurguluyor.

Beşinci bölümde, Brant Houston, gazetecilikte dijital araçların ve yeniliklerin ilerlemesini ele alıyor. Houston'a göre, özellikle yapay zekâ ve otomasyon sistemleri sayesinde veri odaklı habercilik, gazetecilerin veri analizine, görselleştirmeye ve hikâyelere daha fazla bağlam kazandırmasına olanak tanıyor. Örneğin, Stanford Üniversitesi'nde yürütülen Big Local News projesi, yerel yönetimlerin toplantı gündemlerini otomatik olarak indirip organize ederek gazetecilere ve kamuya sunuyor. Bu tür otomasyon projeleri, personel kaybı yaşayan küçük haber odalarına verimli çözümler sunarak kamuya daha fazla bilgi sağlanmasını mümkün kılıyor. Houston, bu tür dijital inovasyonların, özellikle küçük haber odalarının maliyetleri düşürüp geniş kitlelere ulaşmalarına katkıda bulunduğunu belirtiyor.

Houston'a göre, mobil cihazlara uyumlu bir stratejinin eksikliği, gazetecilikte dijital yeniliklerin önünde bir engel oluşturuyor. MobileMe&You gibi konferanslar aracılığıyla gazeteciler mobil cihazlarda haber yazımı, yapay zekâ ve makine öğrenimi kullanarak veri işleme, artırılmış gerçeklik uygulamaları ve drone teknolojisi gibi konularda eğitim alıyorlar. Houston, mobil gazetecilikte metin mesajlarının kullanılması, konuma dayalı uyarı sistemleri ve hatta sensörlerin kullanımı gibi yenilikçi yaklaşımlarla halka yönelik haberlerin daha yerinde ve etkili sunulabileceğini vurguluyor. Özellikle düşük gelirli kesimlere ulaşma çabaları, bilgiye

erişim konusunda adaleti sağlamayı hedefliyor. Bu tür dijital araçlar, gazeteciliğin daha erişilebilir ve etkileşimli hale gelmesini sağlıyor.

Altıncı bölümde ise Brant Houston, üniversitelerin gazetecilikte artan rolünü inceliyor. Houston'a göre, özellikle yerel gazeteciliğin düşüşüyle, üniversiteler bu açığı kapatmak ve toplumlara hizmet etmek için giderek daha önemli bir kaynak haline geliyor. Üniversiteler, haber odaları ile iş birliği yaparak ve kendi öğrencilerini yerel haberler üretmeye ön ayak olarak gazetecilik eğitiminin kapsamını genişletiyorlar. Columbia Üniversitesi'nden Nicholas Lemann, üniversitelerin "öğretim hastanesi" modelini benimseyerek öğrencilere profesyonel bir haber odası ortamında deneyim kazandırması gerektiğini belirtiyor. Yazara göre bu modelin amacı, öğrencilerin haber üretiminde aktif rol almaları ve meslekleri üzerinde gerçek zamanlı bir etki yaratmalarınıdır.

Houston, aynı zamanda ABD'de bazı üniversitelerin eyalet meclisleri ve yerel hükümetler hakkında habercilik yapmaları için öğrenci merkezli programlar oluşturduğunu vurguluyor. Missouri Üniversitesi gibi okullar, eyalet meclislerinde öğrencileri görevlendirerek toplumla ilgili önemli konularda sürekli haber akışı sağlıyorlar. Bu tür programlar, öğrencilere hem uygulamalı gazetecilik eğitimi sağlarken hem de halka faydalı bilgiler sunuyor. Diğer üniversiteler de Maryland ve Arizona State gibi gazetecilik programlarını genişleterek kendi yerel topluluklarına hizmet ediyor, bu süreçte öğrenciler gazete, radyo ve televizyon aracılığıyla farklı platformlarda deneyim kazanabiliyor.

Houston'a göre, bu model sadece öğrenciler için değil, yerel halk için de büyük avantaj sağlıyor. Bölüme göre araştırmalar üniversitelerin gazetecilik programlarının, "haber çölü" olarak adlandırılan ve gazetecilik faaliyetlerinin azaldığı bölgelerde habercilik açığını doldurduğunu ortaya koyuyor. Bu programlar, halkın bilgiye erişimini kolaylaştırıyor ve haber alma konusunda yaşanan garabetleri azaltıyor. Yazara göre özellikle büyük vakıflar, üniversite destekli haberciliği öne çıkaran hibeler sağlayarak bağımsız ve yerel gazeteciliğin sürdürülmesine katkıda bulunuyor.

Yedinci bölümde Brant Houston, kamu medyasının dijital start-up'larla ve kâr amacı gütmeyen haber odalarıyla olan iş birliğini derinlemesine ele almış diyebiliriz. Houston'a göre, ABD'de kamu medyası giderek daha fazla yerel gazeteciliğe yatırım yaparak topluma hizmet ediyor ve bu yolda Chicago Public Media'nın, Chicago Sun-Times'ı satın alması önemli bir dönüm

noktasını oluşturuyor. Bu birleşme, kamu yayıncılığının yerel gazeteciliği destekleme konusunda ne kadar kararlı olduğunu ve kâr amacı gütmeyen bir modelle yerel haberciliği koruma amacını yansıtıyor. Nitekim bu model, büyük şehirlerde yerel gazetecilik yapan kuruluşların ayakta kalabilmesi için bağışçılar ve vakıflardan elde edilen desteklerle güçleniyor.

Houston, bu tür birleşmelerin giderek yaygınlaştığını ve kamu medyasının yerel gazetecilikteki etkisini artırdığını vurguluyor. Örneğin, NPR'ın belirli konularda iş birliği yaparak "topic teams" adını verdiği ekiplerle kamu radyo istasyonlarında kapsamlı araştırmalar yürütmesi, küçük haber odalarına büyük katkı sağlıyor. Bu tür iş birlikleri, NPR'ın ABD genelinde yerel halkla araştırmacı gazetecilik yapmasını mümkün kılıyor. Houston'a göre, kamu medyasının dijital start-up'larla yaptığı birleşmeler, yerel habercilik için güçlü bir altyapı sağlıyor ve toplumsal bilgilendirme işlevini daha iyi yerine getirmesine katkı sunuyor. Houston, kamu medyasının dijital haber girişimleriyle birleşmelerine yönelik yayımlanan Public Media Merger Playbook raporuna da değiniyor. Bu rehber, kamu medyası ile dijital haber kuruluşlarının bir araya gelerek yerel topluluklara yönelik kapsamlı ve yüksek kaliteli hizmet sunabileceğini öngörüyor. Kamu medyası, güçlü bağış toplama altyapısını dijital start-up'ların hızlı haber üretimi ile birleştirerek yerel haberciliğin sürdürülebilirliğini artırmayı hedefliyor. Houston'a göre, bu model sayesinde yerel habercilik daha geniş bir topluluğa erişim sağlayabiliyor ve dijitalleşme sürecinde önemli bir rol oynuyor

Sekizinci bölüm oldukça ilginç. Bu bölüme geldiğimizde Brant Houston gazeteciliğin aktivist gruplarla artan iş birliğini ele alıyor. Houston'a göre, sivil toplum kuruluşları ve aktivist gruplar, gazetecilikle iş birliği yaparak toplumsal sorunlara dair daha derinlemesine bilgi sunmaya ve farkındalığı artırmaya çalışıyorlar. Örneğin, New York Times'ın Intercept Brasil ve Brezilya'daki yerli halkı savunan Hutukara gibi kuruluşlarla yaptığı ortak çalışmalar, yasadışı madencilik gibi konularda kapsamlı araştırmalar yapılmasını sağlıyor. Houston, bu tür iş birliklerinin, gazetecilik ve savunuculuk arasındaki çizginin giderek incelmeye neden olduğunu ve gazetecilerin toplumsal değişim yaratma amacı güden projelere yöneldiğini belirtiyor.

Houston, özellikle "Çözüm Odaklı Gazetecilik" (Solutions Journalism) ve "Yapıcı Gazetecilik" (Constructive Journalism) gibi yeni yaklaşımların önemini vurguluyor. Bu hareketler, gazetecilerin yalnızca toplumsal sorunları ortaya çıkarmakla kalmayıp, çözüm önerileri sunmaları gerektiğini savunuyor. Houston'a göre, bu yaklaşım özellikle ABD ve Avrupa'da

destek buluyor ve haberciliği yalnızca bilgilendirme değil, aynı zamanda toplumsal gelişime katkı sunan bir araç olarak yeniden tanımlıyor. Çözüm Odaklı Gazetecilik Ağı gibi girişimler, küresel çapta birçok gazeteciyi çözüm odaklı habercilik yapmaları için eğiterek gazetecilikte yeni bir standart oluşturuyor. Bu tür iş birlikleri, yalnızca izleyiciler için daha fazla ilgi çekici ve bilgilendirici içerik sağlamakla kalmıyor; aynı zamanda haberciliğin demokratik ve toplumsal etkisini artırıyor.

Dokuzuncu ve son bölüm olan “*Gazetecilikte etik standartlar*” bölümü gazeteciliği koruma çabalarını ve yeni dijital çağda ortaya çıkan etik zorlukları tartışıyor. Houston’a göre, sosyal medya, botlar ve sahte haber gibi dijital çağın getirdiği sorunlar, gazetecilikte doğruluk ve güvenilirlik standartlarının korunmasını zorlaştırıyor. Özellikle, doğruluğun, şeffaflığın ve etik davranışların sürdürülebilmesi için gazetecilerin bu yeni tehditlerle başa çıkacak şekilde standartlarını geliştirmesi gerekiyor. Stephen Ward¹ gibi gazetecilik etiği profesörleri de dijital çağın getirdiği bu karmaşık ortamda geleneksel etik ilkelerin revize edilmesi gerektiğini savunuyorlar.

Houston, ayrıca tarafsızlık kavramının günümüzdeki siyasi kutuplaşma ve sosyal medya etkisiyle sorgulandığını belirtiyor. Houston’a göre geleneksel olarak tarafsızlık, olayları bilimsel bir yaklaşım ve delil temelli raporlamayla ele alma olarak tanımlanıyordu; ancak günümüzde, tarafsızlık bazen birden fazla bakış açısına eşit yer verme şeklinde çarpıtılabiliyor, bu da hakikatle uyumsuz bilgilere yer verilmesine yol açabiliyor. Bu sorunlar, kamuya bilgi sağlayan bağımsız medya kuruluşları için güvenilirliği korumanın zorluklarını daha da artırıyor. Houston, bu yüzden özellikle kâr amacı gütmeyen medya kuruluşlarının, şeffaflık ve editoryal bağımsızlık konusunda kendilerini daha sıkı bir şekilde tanımlamaları gerektiğini savunuyor.

Houston'a göre, bağışçılardan gelen fonlarla finanse edilen kâr amacı gütmeyen haber odaları için bağışçı etkisi gibi konular da etik zorlukları beraberinde getiriyor. Bağımsızlık ve şeffaflık politikalarının geliştirilmesi, bu tür kuruluşların güvenilirliğini koruma ve toplum tarafından

¹ Stephen JA Ward, yazıları ve projeleri teori ve pratikte alanın gelişimini etkileyen uluslararası alanda tanınmış bir medya etiği uzmanıdır. Eğitimci, danışman ve ödüllü bir yazardır. Gazetecilik ve medya etiği üzerine dokuz kitabı yayımlanmıştır. Ward, aynı zamanda hem akademik hem de profesyonel olarak medya deneyimine sahip bir gazetecidir. Ward UBC Gazetecilik Okulu'nun müdürlük görevinde uzun yıllar kalmıştır. Wisconsin-Madison Üniversitesi'ndeki Gazetecilik Etiği Merkezi, Gazetecilik ve İletişim Okulu'nun da kurucu müdürlüğünü yapmıştır. Oregon Üniversitesi Gazetecilik Okulu'nda Profesör unvanı ile görev yapmaktadır.

hesap verilebilir olma yönünde önemli bir adım olarak görülüyor. Yazara göre bağımsız haber odalarının, kendilerini destekleyen bağışçılarla ilişkilerini kamuya açık bir şekilde yönetmesi ve editoryal bağımsızlığı güvence altına alacak politikalar oluşturması, günümüz gazeteciliği için elzem hale geliyor.

Kaynakça:

Houston, B. (2023). *Changing models for journalism: Reinventing the newsroom*. Routledge.

